

ديه ي كافري كه با مسلمانان عهد و پيمان دارد، نصف ديه ي شخص آزاد است.

از عبدالله بن عمرو رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «دِيَةُ الْمُعَاهِدِ نِصْفُ دِيَةِ الْكُفْرِ»: «ديه ي كافري كه با مسلمانان عهد و پيمان دارد، نصف ديه ي شخص آزاد است». [حسن است] [به روايت ابن ماجه - به روايت ترمذی - به روايت نسائی - به روايت ابوداوود - به روايت احمد]

رسول الله صلی الله علیه وسلم خبر می دهد که ديه ي کتابی (اهل کتاب) نصف ديه ي مسلمان آزاد است. فرقی نمی کند ذمی باشد و در برابر پرداخت جزیه و التزام به احکام اسلام در سرزمین مسلمانان اقامت داشته باشد یا کافر معاهدی باشد که در سرزمین خود بوده و بین او و مسلمانان عهد و پیمان صلح برقرار است یا کافری باشد که از حکومت اسلامی امان گرفته و در سرزمین مسلمانان مشغول تجارت یا کار دیگری است؛ هر سه مورد مذکور در حفظ جان شان از سوی مسلمانان مشترک هستند؛ و ديه ي زخم هایی که بر می دارند مانند ديه ي زخم های مسلمانان است، چون زخم تابع قتل می باشد. بنابراین ديه ي هر مرد آنها پنجاه شتر و ديه ي هر زنی از آنها بیست و پنج شتر می باشد. چون ديه ي زن نصف ديه ي مرد است. اما هیچ مسلمانی در برابر کشتن کافر حربی ضامن نیست؛ نه قصاصی دارد و نه ديه ای باید پردازد.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/58213>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

